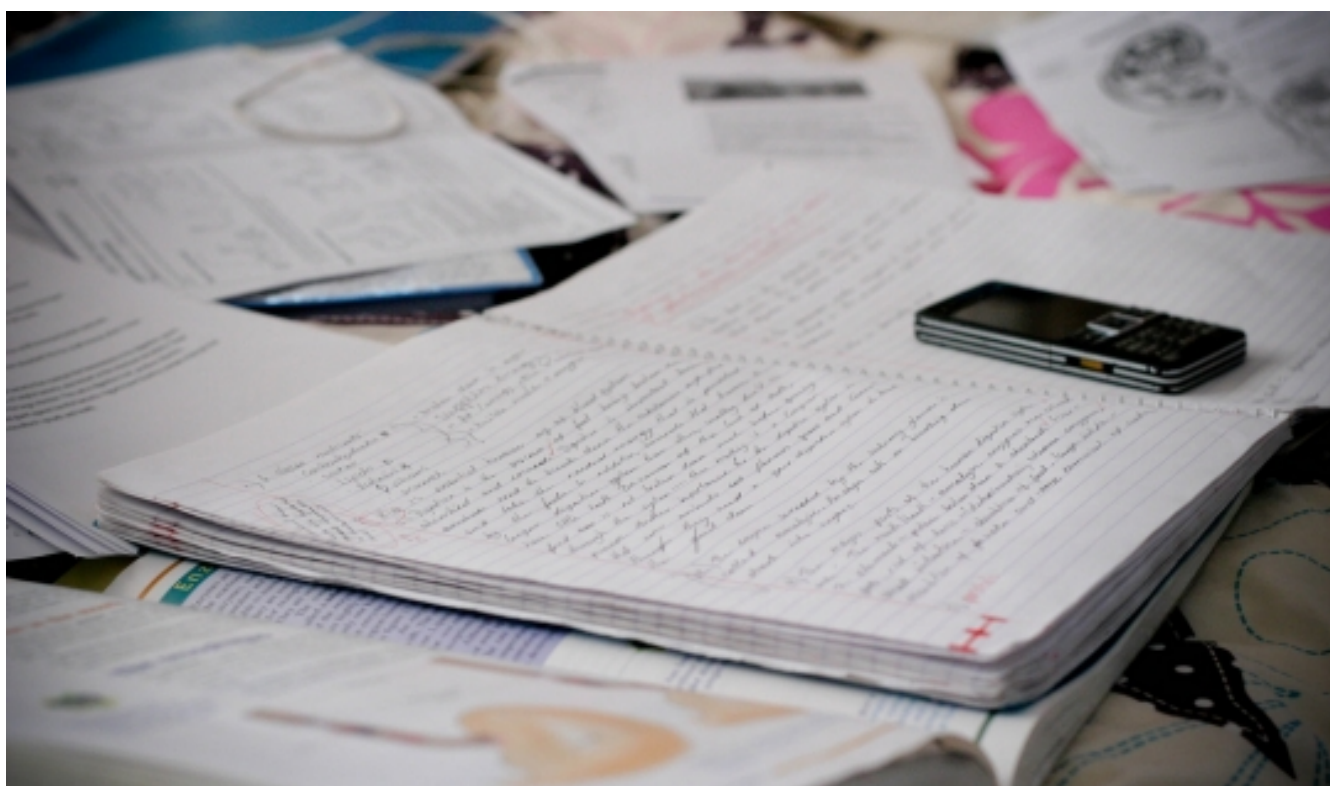

En defensa del voluntariat cultural

19/02/2017

En defensa del voluntariat cultural

Resum:

La participació en entitats culturals no sempre es percep com una acció de voluntariat, però sense el voluntariat cultural la nostra societat navegaria a la deriva.

Oriol Toro

[@orioltoro](#)

Periodista, contacontes i educador.

[més articles de Oriol Toro](#)

La setmana passada passejava amb un bon amic i discutíem sobre la darrera obra de teatre que havien organitzat al seu poble. Ell, ja fa anys que forma part de la companyia, i m'explicava com els costa de dur a terme cada obra. No tenen cap mena de pressupost i tota la gent que hi participa ho fa per amor a l'art. Amb sort, si la taquilla és prou generosa, podran recuperar la inversió inicial quan acabin totes les funcions.

Fa més de vint anys que van néixer i que fan gaudir als seus amb obres de teatre musical. Un teatre amateur, però molt professional. Seguint la conversa, li vaig preguntar com estaven constituïts i ell em va dir que són una associació. De seguida li vaig respondre: "O sigui, que feu voluntariat!" La seva reacció va ser d'estupefacció. "Nosaltres no fem voluntariat, nosaltres fem teatre!", va dir.

Aquesta mateixa resposta la podríem trobar en bona part de l'associacionisme cultural. Pregunta a un casteller, un geganter, un trabucaire o a qualsevol membre d'un ateneu, com va el seu voluntariat i trobareu que la resposta és sempre la mateixa: "I ara, jo no faig voluntariat! Jo sóc casteller, jo sóc geganter, jo sóc dinamitzadora del meu ateneu!"

Només a Catalunya hi ha unes 3.500 associacions d'àmbit cultural, que aglutinen aproximadament a mig milió de persones associades i a unes 50.000 persones voluntàries. Sense ells, molt probablement, desapareixerien moltes de les expressions de cultura popular i tradicional que tenim arreu del país i no només això, sinó que molts centres com els ateneus, orfeons, casinos i casals populars deixarien de desenvolupar la tasca de cohesió territorial i participació comunitària tan necessària ara i sempre. Ara bé, tot aquest motor cultural, moltes vegades, no té la sensació que estigui fent un voluntariat.

Tot seguint la meua passejada el meu amic m'argumentava que el voluntariat és quelcom que es fa per ajudar a aquell qui ho necessita i que no té res a veure amb la seva tasca teatral. Tot sovint oblidem la importància de la cultura per al despertar social. Sense cultura som com zombis. Sense l'aportació i preservació de la nostra identitat deambularíem pel món a la deriva. Les entitats culturals fan possible que la societat s'enriqueixi, de manera no consumista, gràcies a la comunitat que l'envolta. L'associacionisme cultural ha estat des de sempre un espai d'obertura i inclusió, integració i cohesió social.

La companyia teatral on el meu amic dedica unes hores del seu temps lliure, ha aconseguit perviure durant més de vint anys, gràcies a la participació desinteressada de diferents persones del seu municipi. Durant aquestes dues dècades han dut textos i dramatúrgies sobre els escenaris que tot sovint només es poden veure a les grans ciutats. I amb el seu esforç, passió i desinterès han pogut acostar-les al seu municipi. A més, han après, a poc a poc, a desenvolupar una activitat gràcies a l'aprenentatge i el treball grupal. Si el meu amic i tants d'altres, no dediquessin part del seu temps lliure a col·laborar amb una petita companyia de teatre amateur, amb un grup de bastoners, amb un grup de defensa de la llengua, en una colla castellera, en un grup de conservació del patrimoni... molt probablement no passaria res, bé, sí, que tots i totes nosaltres seríem un xic més pobres d'esperit.

URL d'origen: <https://xarxanet.org/opinio/en-defensa-del-voluntariat-cultural>